

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

21 septembrie 2016*

„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la o procedură de cerere de ofertă pentru un contract de achiziții publice de servicii — Refuzul accesului — Excepție privind protecția vieții private și a integrității individului — Excepție privind protecția intereselor comerciale — Excepție privind protecția procesului decizional — Acces parțial — Interes public superior — Obligație de motivare”

În cauza T-363/14,

Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction, cu sediul în Capellen (Luxemburg), reprezentată de N. Prüm-Carré și de E. Billot, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de A. Buchet și de M. Konstantinidis, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și privind anularea deciziilor Comisiei din 1 aprilie 2014 și din 14 aprilie 2014 prin care se refuză reclamantei accesul integral la anumite documente referitoare la o cerere de ofertă având referința 02/2013/OIL și privind controale de securitate care trebuie efectuate în diferite imobile situate în Luxemburg (JO 2013/S 156-271471),

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din domnii S. Frimodt Nielsen, președinte, A. M. Collins (raportor) și V. Valančius, judecători,

grefier: doamna G. Predonzani, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 30 iunie 2016,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 La 13 august 2013, Comisia Europeană a publicat în suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2013/S 156-271471) un anunț de participare la atribuirea unui contract de achiziții publice, referitor la o cerere de ofertă având referința 02/2013/OIL și privind controale de securitate care trebuie efectuate în diferite imobile situate în Luxemburg, împărțit în două loturi. La 21 septembrie 2013, a fost publicată o rectificare prin care se prelungește data limită de primire a ofertelor de la 19 septembrie 2013 la 8 octombrie 2013 (JO 2013/S 184-316785).
- 2 La 8 octombrie 2013, reclamanta, Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction, a depus o ofertă pentru lotul nr. 1, precum și o ofertă pentru lotul nr. 2.
- 3 La 3 decembrie 2013, Comisia a informat reclamanta cu privire la decizia de respingere a ofertelor sale pentru motivul că acestea nu erau cele mai avantajoase din punct de vedere economic, precum și cu privire la atribuirea contractului în favoarea altor ofertanți. Ea i-a precizat de asemenea reclamantei că, pentru fiecare dintre cele două loturi, caracteristicile și avantajele relative ale ofertei reținute, precum și numele ofertantului căruia îi este atribuit contractul îi puteau fi transmise în urma unei cereri scrise.
- 4 Prin scrisoarea din 4 decembrie 2013, reclamanta a formulat o cerere în acest sens.
- 5 La 11 decembrie 2013, Comisia a furnizat reclamantei informațiile respective.
- 6 La 18 decembrie 2013, reclamanta a solicitat informații suplimentare, pentru motivul că prețurile menționate în ofertele ofertanților câștigători i se păreau anormal de scăzute. Ea a solicitat de asemenea suspendarea semnării contractelor privind aceste oferte.
- 7 La 24 decembrie 2013, a fost publicat în suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un anunț de atribuire a celor două loturi ale cererii de ofertă (JO 2013/S 249-433951).
- 8 La 29 ianuarie 2014, reclamanta a solicitat Comisiei, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), o copie a documentelor privind procedura de atribuire a contractului pentru lotul nr. 1, printre care în special, pe de o parte, raportul de evaluare și, pe de altă parte, oferta ofertantului reținut sau, cel puțin, borderoul de prețuri al acesteia.
- 9 La 30 ianuarie 2014, Comisia a informat reclamanta că, întrucât nu a primit nicio observație cu privire la procedura de atribuire în termen de zece zile de la notificarea deciziei de respingere, semnase contractele la 16 decembrie 2013. Ea a furnizat de asemenea informații suplimentare cu privire la diferențele care apăreau între prețurile propuse de reclamantă și cele propuse de ofertantul câștigător.
- 10 La 3 februarie 2014, reclamanta a introdus o acțiune având ca obiect, pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei Comisiei de respingere a ofertei sale pentru lotul nr. 1 și, pe de altă parte, o cerere de reparare a prejudiciului pretins suferit ca urmare a acestei decizii. Această acțiune a condus la pronunțarea Hotărârii din 8 octombrie 2015, Secolux/Comisia (T-90/14, nepublicată, EU:T:2015:772).
- 11 La 11 februarie 2014, Comisia a răspuns la cererea de acces. În primul rând, ea a acordat accesul parțial la raportul de evaluare privind lotul nr. 1, cu excepția datelor cu caracter personal care figurau în acesta și a părților din document care nu intrau în domeniul de aplicare al cererii de acces, întrucât priveau lotul nr. 2. Cu toate acestea, nu a precizat părțile pentru care accesul fusese refuzat în temeiul

excepției și cele care doar nu intrau în domeniul de aplicare al cererii de acces. În al doilea rând, a refuzat să acorde accesul la oferta ofertantului reținut, precum și la borderoul de prețuri al acestuia, pentru motivul că aceste documente conțineau informații comerciale sensibile ale întreprinderii respective.

- 12 La 3 martie 2014, reclamanta a prezentat o primă cerere de confirmare a accesului la documente. În special, ea a solicitat accesul la secțiunea 6 din raportul de evaluare, intitulată „Conformitatea cu caietul de sarcini”, care conținea anumite întrebări adresate unui ofertant, precum și la oferta ofertantului reținut sau, cel puțin, la borderoul de prețuri al acestuia. Pe de altă parte, a solicitat accesul la contractul încheiat cu ofertantul reținut.
- 13 La 20 martie 2014, Comisia a informat reclamanta că cererea sa de acces la contractul încheiat cu ofertantul reținut nu făcea parte din cererea introdusă inițial și, prin urmare, fusese tratată separat ca o cerere inițială. Ea a acordat accesul parțial la textul contractului, refuzând accesul la anumite pasaje, pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal, și la întreg cuprinsul anexelor I.A și II la contract (care conțin borderoul de prețuri și, respectiv, oferta ofertantului reținut), pentru a asigura protecția informațiilor comerciale sensibile ale ofertantului reținut.
- 14 La 1 aprilie 2014, Comisia a adoptat o decizie cu privire la prima cerere de confirmare (denumită în continuare „decizia din 1 aprilie 2014”), prin care a refuzat să acorde un acces suplimentar față de cel deja acordat. Potrivit acestei decizii, în ceea ce privește raportul de evaluare, oferta ofertantului reținut și borderoul de prețuri al acestuia, refuzul menționat era întemeiat pe protecția datelor cu caracter personal [articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001], pe protecția intereselor comerciale [articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din regulamentul menționat] și pe protecția procesului decizional [articolul 4 alineatul (3) din același regulament]. În ceea ce privește raportul de evaluare, Comisia nu a precizat nici în această etapă părțile acoperite de excepția referitoare la datele cu caracter personal și cele care priveau lotul nr. 2 și care se aflau, așadar, în afara domeniului de aplicare al cererii de acces.
- 15 La 2 aprilie 2014, reclamanta a prezentat o a doua cerere de confirmare, solicitând accesul la contract în totalitatea sa.
- 16 La 14 aprilie 2014, Comisia a adoptat o decizie cu privire la cea de a doua cerere de confirmare (denumită în continuare „decizia din 14 aprilie 2014”), prin care a refuzat să acorde un acces suplimentar față de cel deja acordat, invocând aceleași motive ca cele invocate în decizia din 1 aprilie 2014.

Procedura și concluziile părților

- 17 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 2 iunie 2014, reclamanta a introdus prezenta acțiune, solicitând Tribunalului:
 - anularea deciziei din 1 aprilie 2014 și a celei din 14 aprilie 2014 (denumite în continuare împreună „deciziile atacate”);
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 18 Comisia solicită Tribunalului:
 - respingerea acțiunii ca nefondată;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

- 19 La propunerea judecătorului raportor, în cadrul activităților de cercetare judecătorească prevăzute la articolul 91 litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, Tribunalul a dispus furnizarea de către Comisie a unei copii integrale a documentelor la care fusese refuzat accesul. Comisia a dat curs acestei cereri în termenul stabilit. În conformitate cu articolul 104 din Regulamentul de procedură, aceste documente nu au fost comunicate reclamantei.
- 20 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea fazei orale a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, a pus întrebări în scris reclamantei, invitând-o să răspundă înainte de ședință.
- 21 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 30 iunie 2016.

În drept

- 22 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive, întemeiate, primul, pe faptul că Comisia nu s-a pronunțat cu privire la toate documentele solicitate, al doilea, pe încălcarea articolului 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 și respectiv, al treilea, pe încălcarea articolului 296 TFUE.
- 23 Întrucât reclamanta a renunțat la primul motiv, nu mai este necesară examinarea acestuia.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 din Regulamentul nr. 1049/2001

- 24 Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta arată că deciziile atacate încalcă articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001. Acest motiv cuprinde cinci aspecte, întemeiate, primul, pe lipsa unei atingeri aduse datelor cu caracter personal în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, al doilea, pe lipsa unei atingeri aduse protecției intereselor comerciale în sensul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din același regulament, al treilea, pe lipsa unei atingeri aduse procesului decizional în sensul articolului 4 alineatul (3) din regulamentul amintit, al patrulea, pe existența unui interes public superior care justifică divulgarea în sensul articolului 4 din regulamentul menționat și, respectiv, al cincilea, pe încălcarea articolului 4 alineatul (6) din acest regulament, din cauza refuzului divulgării parțiale a documentelor vizate.

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe lipsa unei atingeri aduse datelor cu caracter personal

- 25 Din articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 rezultă că instituțiile refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea acestuia ar putea aduce atingere protecției vieții private și integrității individului, în conformitate în special cu legislația Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal. În speță, legislația relevantă constă în special în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142).
- 26 După cum reiese din jurisprudență, la analizarea relației existente între Regulamentul nr. 1049/2001 și Regulamentul nr. 45/2001 în vederea aplicării excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 în speță, trebuie observat că regulamentele menționate au obiective diferite. Primul urmărește să asigure transparența în cel mai înalt grad posibil a procesului decizional al autorităților publice, precum și a informațiilor pe care se întemeiază deciziile acestora. Acesta urmărește, așadar, să faciliteze la maximum exercitarea dreptului de acces la documente, precum și să promoveze bunele practici administrative. Al doilea regulament urmărește să asigure protecția

drepturilor și a libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a dreptului la viață privată, în cadrul prelucrării datelor cu caracter personal (Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, punctul 49).

- 27 Regulamentele nr. 45/2001 și nr. 1049/2001 au fost adoptate la date foarte apropiate. Ele nu cuprind dispoziții care să prevadă expres supremația unuia asupra celuilalt. Prin urmare, trebuie, în principiu, să se asigure deplina lor aplicare (Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, punctul 56).
- 28 Potrivit articolului 2 litera (a) din Regulamentul nr. 45/2001, „date cu caracter personal” înseamnă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă. O persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un număr de identificare sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale.
- 29 Considerentul (7) al Regulamentului nr. 45/2001 arată că persoanele care urmează să fie protejate sunt cele ale căror date personale sunt prelucrate de către instituțiile sau organele Uniunii indiferent de context, de exemplu pentru că persoanele menționate mai sus sunt angajate de către aceste instituții sau organe.
- 30 Pe de altă parte, niciun motiv de principiu nu permite excluderea activităților profesionale din noțiunea de viață privată (Hotărârea din 20 mai 2003, Österreichischer Rundfunk și alții, C-465/00, C-138/01 și C-139/01, EU:C:2003:294, punctul 73, și Hotărârea din 8 noiembrie 2007, Bavarian Lager/Comisia, T-194/04, EU:T:2007:334, punctul 114).
- 31 În speță, rezultă din înscrisurile sale, precum și din documentele furnizate în cadrul activității de cercetare judecătorească dispuse de Tribunal, că Comisia a invocat protecția datelor cu caracter personal pentru a refuza accesul la anumite pasaje care conțineau numele și prenumele angajaților ofertanților, precum și ale membrilor comitetului de selecție, semnăturile și funcțiile lor. Prin urmare, Comisia a considerat fără să săvârșească o eroare că aceste elemente constituiau date cu caracter personal.
- 32 După cum arată decizia din 1 aprilie 2014, în conformitate cu articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, datele cu caracter personal sunt transferate unor destinatari precum reclamanta numai dacă aceștia demonstrează că există necesitatea transferului de date și dacă nu există niciun motiv să se presupună că transferul ar putea aduce atingere intereselor legitime ale persoanei vizate.
- 33 Întrucât reclamanta nu a oferit nicio motivare expresă și legitimă și niciun argument convingător pentru a demonstra necesitatea transferului lor, Comisia a refuzat în mod justificat accesul la datele cu caracter personal în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, punctul 78).
- 34 Reclamanta susține abia în etapa memoriului în replică pentru prima dată că, în temeiul jurisprudenței și în special al punctului 216 din Hotărârea din 9 septembrie 2009, Brink’s Security Luxemburg/Comisia (T-437/05, EU:T:2009:318), Comisia ar fi trebuit să îi acorde accesul la pasajul din raportul de evaluare care conținea datele cu caracter personal ale membrilor comitetului de evaluare.
- 35 În această privință, trebuie arătat că Hotărârea din 9 septembrie 2009, Brink’s Security Luxemburg/Comisia (T-437/05, EU:T:2009:318), invocată de reclamantă este anterioară Hotărârii din 29 iunie 2010, Comisia/Bavarian Lager (C-28/08 P, EU:C:2010:378). Or, în această din urmă hotărâre, Curtea a precizat regulile potrivit cărora instituțiile Uniunii trebuiau să examineze cererile de acces la

documente care conțineau date cu caracter personal. Pe de altă parte, fiind întrebată în ședință cu privire la jurisprudență, reclamanta a recunoscut supremația Hotărârii din 29 iunie 2010, Comisia/Bavarian Lager (C-28/08 P, EU:C:2010:378).

- 36 În acest context, trebuie să se constate că revine persoanei care solicită un transfer de date cu caracter personal sarcina de a demonstra necesitatea acestuia. Dacă se demonstrează acest lucru, atunci este de competența instituției vizate să verifice dacă nu există niciun motiv să se considere că transferul în cauză ar putea aduce atingere intereselor legitime ale persoanei vizate (Hotărârea din 16 iulie 2015, ClientEarth și PAN Europe/EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, punctul 47).
- 37 În această privință, trebuie să se constate că, chiar dacă un ofertant respins ar putea fi în măsură, în principiu, să prezinte motive legitime pentru a avea acces la numele membrilor comitetului de selecție al contractului de achiziții publice în cauză, reclamanta nu a prezentat niciun argument care să justifice această cerere înaintea adoptării deciziilor atacate. Mai mult decât atât, chiar în cadrul prezentei proceduri, ea nu a făcut nicio afirmație argumentată în acest sens. În aceste împrejurări, trebuie respins motivul reclamantei privind accesul la pasaje din raportul de evaluare care conțin date cu caracter personal privind identitatea membrilor comitetului de selecție, mai precis la pasajele situate la mijlocul paginii 6 și în anexa nr. 1 la raportul de evaluare.
- 38 În ceea ce privește celelalte pasaje nedivulgate ale raportului de evaluare, inclusiv întrebările adresate unui ofertant, care figurează în secțiunea 6 din raport, și anume pasajele situate la paginile 2, 3, 4, 5, la începutul și la finalul paginii 6 și în anexa nr. 2 la raportul de evaluare, este necesar să se precizeze că acestea se refereau la lotul nr. 2 și, prin urmare, nu intrau în domeniul de aplicare al cererii de acces. Pe de altă parte, chiar dacă Comisia ar fi putut facilita înțelegerea deciziei din 1 aprilie 2014 de către reclamantă dacă ar fi precizat părțile din raportul de evaluare care fac obiectul protecției datelor cu caracter personal și pe cele privind lotul nr. 2, ea nu a încălcat nicio obligație juridică acționând astfel cum a procedat în speță.
- 39 Având în vedere cele ce precedă, primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe lipsa unei atingeri aduse protecției intereselor comerciale

- 40 Reclamanta afirmă că Comisia a stabilit în mod eronat existența riscului unei atingeri aduse protecției intereselor comerciale, în sensul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 41 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, în cadrul examinării celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, este necesar să se examineze numai dacă Comisia putea invoca protecția intereselor comerciale pentru a refuza să acorde accesul la oferta ofertantului reținut, inclusiv la borderoul de prețuri, precum și la anexele IA și II la contract. Astfel, după cum rezultă din concluzia Tribunalului cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, Comisia a acordat accesul parțial la raportul de evaluare și la textul contractului fără a săvârși o eroare de drept, întrucât divulgarea anumitor pasaje putea aduce atingere protecției datelor cu caracter personal, în timp ce alte pasaje priveau lotul nr. 2 și erau, așadar, în afara domeniului de aplicare al cererii de acces.
- 42 În deciziile atacate, Comisia invocă articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, precum și articolul 113 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul financiar”).

- 43 Rezultă din jurisprudență că Regulamentul nr. 1049/2001 și Regulamentul financiar au obiective diferite și că ele nu cuprind dispoziții care să prevadă în mod expres supremația unuia față de celălalt. În consecință, trebuie asigurată o aplicare a fiecăruia dintre aceste regulamente care să fie compatibilă cu cea a celuilalt și care să permită astfel o aplicare coerentă a acestora (Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctul 85).
- 44 În ceea ce privește în special aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001, regulamentul menționat urmărește să confere publicului un drept de acces la documentele instituțiilor cât mai larg posibil (Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctul 87).
- 45 Totuși, acest drept este condiționat în același timp de anumite limite întemeiate pe considerente de interes public sau privat. Cu toate acestea, având în vedere că astfel de excepții derogă de la principiul accesului cât mai larg posibil al publicului la documentele instituțiilor Uniunii, ele trebuie interpretate și aplicate în mod strict (Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctele 88 și 89).
- 46 În cazul în care instituția vizată decide să refuze accesul la un document a cărui comunicare îi este cerută, acesteia îi revine, în principiu, obligația de a furniza explicații cu privire la modul în care accesul la acel document ar putea să aducă atingere concret și efectiv interesului protejat de o excepție prevăzută la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 pe care această instituție o invocă. În plus, riscul unei astfel de atingeri trebuie să fie previzibil în mod rezonabil, iar nu pur ipotetic. Cu toate acestea, este permis instituției în cauză să se întemeieze în această privință pe prezumții generale care se aplică anumitor categorii de documente, considerații de ordin general similare fiind susceptibile să se aplice unor cereri de divulgare cu privire la documente de aceeași natură (Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctul 90).
- 47 Rezultă din jurisprudență că ofertele depuse de ofertanți în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă pot intra în domeniul de aplicare al excepției referitoare la protecția intereselor comerciale, în special datorită elementelor economice și tehnice cuprinse în oferte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctul 95).
- 48 Pe de altă parte, protecția ofertelor ofertanților față de alți ofertanți este prevăzută de dispozițiile relevante din Regulamentul financiar și în special la articolul 113 alineatul (2) din acesta, care nu prevede divulgarea ofertelor depuse, nici chiar după formularea unei cereri scrise de către ofertanții ale căror oferte nu au fost reținute. Această restricție este inerentă obiectivului urmărit prin normele Uniunii în materie de contracte de achiziții publice, care se întemeiază pe o concurență nedenaturată. Pentru a realiza acest obiectiv, se impune ca autoritățile contractante să nu divulge informații referitoare la proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice al căror conținut ar putea fi utilizat pentru a denatura concurența, fie în cadrul unei proceduri de atribuire în curs, fie în cadrul unor proceduri de atribuire ulterioare (Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctul 100).
- 49 Având în vedere cele ce precedă, jurisprudența a stabilit existența unei prezumții generale potrivit căreia accesul la ofertele ofertanților aduce, în principiu, atingere protecției intereselor comerciale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA, T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38, punctul 101).
- 50 Trebuie subliniat însă că prezumția generală menționată la punctul 49 de mai sus nu exclude posibilitatea de a demonstra că un anumit document a cărui divulgare este solicitată nu face obiectul acestei prezumții sau că există un interes public superior care justifică divulgarea (Hotărârea din 28 iunie 2012, Comisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punctul 126).
- 51 Prezenta cauză trebuie examinată în lumina acestor principii.

- 52 În primul rând, trebuie arătat că, în speță, reclamantei i-a fost refuzat accesul la oferta depusă de ofertantul reținut, din care fac parte borderoul de prețuri și borderoul de prețuri recapitulativ. În plus, anexa I.A la contract, la care Comisia a refuzat de asemenea accesul în întregime, cuprinde și borderoul de prețuri al ofertei ofertantului reținut. În ceea ce privește anexa II la contract, la care a fost refuzat de asemenea accesul, aceasta conține oferta ofertantului reținut. Prin urmare, este vorba despre exact același tip de documente ca cele avute în vedere de Hotărârea din 29 ianuarie 2013, Cosepuri/EFSA (T-339/10 și T-532/10, EU:T:2013:38). Contrar celor susținute de reclamantă, nu se poate deduce din această hotărâre că privește numai o cerere de acces la ansamblul ofertelor ofertanților, iar nu o cerere de acces doar la oferta ofertantului reținut.
- 53 Astfel, este evident că documentele avute în vedere de prezenta cerere de acces, prin natura lor, pot conține elemente tehnice și economice confidențiale ale ofertantului reținut, printre care și informații cu privire la competențele și la metodele de lucru ale acestuia, la know-how-ul său, la organizarea sa internă, la costurile sale și la prețurile propuse.
- 54 În aceste împrejurări, comisia a statuat în mod întemeiat, în deciziile atacate, că oferta ofertantului reținut, inclusiv borderoul de prețuri, anexa I.A la contract, care conține borderoul de prețuri, și anexa II la contract, care conține oferta ofertantului reținut, erau acoperite de o prezumție generală potrivit căreia divulgarea lor ar aduce atingere, în principiu, protecției intereselor comerciale.
- 55 Pe de altă parte, trebuie subliniat că, tocmai în scopul de a menține confidențialitatea acestor informații comerciale sensibile, articolul 113 alineatul (2) din Regulamentul financiar nu prevede comunicarea ofertei ofertantului reținut către ofertanții respinși și stabilește chiar că este posibilă omiterea comunicării anumitor elemente dacă aceasta ar aduce atingere intereselor comerciale legitime sau ar putea denatura concurența loială.
- 56 În al doilea rând, trebuie să se constate că, în nicio etapă a procedurii, reclamanta nu a prezentat nici cel mai slab argument care să permită să se demonstreze că documentele solicitate nu erau acoperite de prezumția menționată mai sus.
- 57 În ceea ce privește borderoul de prețuri în ansamblul său, reclamanta susține că divulgarea acestui document nu ar putea aduce atingere intereselor comerciale ale ofertantului reținut, întrucât anunțul de atribuire indica nivelul prețurilor din oferta acestuia. Acest argument nu poate fi reținut, întrucât borderoul de prețuri este un document mult mai detaliat care indică, la fiecare rubrică, prețul serviciilor propuse, în timp ce anunțul de atribuire se limitează să indice în mod global valoarea contractului atribuit.
- 58 Situația este aceeași în cazul borderoului de prețuri recapitulativ care figurează în anexa la ofertă. Trebuie să se constate că acest document conține de asemenea informații referitoare la prețul serviciilor propuse, care sunt mai detaliate decât informația divulgată prin anunțul de atribuire. Prin urmare, borderoul recapitulativ intră de asemenea în domeniul de aplicare al prezumției menționate mai sus.
- 59 În consecință, Comisia era îndreptățită să considere că documentele în discuție, și anume oferta ofertantului reținut, inclusiv borderoul de prețuri și borderoul de prețuri recapitulativ, și anexele I.A și II la contract erau acoperite de excepția referitoare la protecția intereselor comerciale, fără a proceda la examinarea lor concretă și individuală, după cum pretinde reclamanta.
- 60 În ceea ce privește argumentele reclamantei referitoare la existența unui presupus interes public superior care justifică divulgarea, acestea vor fi examinate mai jos, în cadrul celui de al patrulea aspect.

61 În sfârșit, în ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia informațiile care i-au fost furnizate de Comisie cu privire la prețul ofertei reținute nu îndeplinesc cerințele articolului 113 din Regulamentul financiar, chiar dacă s-ar presupune că sunt admisibile, este necesar să se constate că, contrar celor sugerate de reclamantă, articolul 113 alineatul (2) din Regulamentul financiar nu impune obligația de a comunica ofertantului respins, cu titlu de caracteristici și de avantaje ale ofertei reținute, informații detaliate privind prețurile.

62 Având în vedere cele care precedă, al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe lipsa unei atingeri aduse procesului decizional

63 Reclamanta arată că Comisia s-a bazat în mod eronat pe excepția întemeiată pe protecția procesului decizional pentru a refuza accesul la anumite documente, în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001.

64 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, același document poate intra în domeniul de aplicare al uneia sau mai multor excepții prevăzute de Regulamentul nr. 1049/2001 (Hotărârea din 10 septembrie 2008, Williams/Comisia, T-42/05, nepublicată, EU:T:2008:325, punctul 126). Or, din cele de mai sus reiese că Comisia nu a săvârșit nicio eroare atunci când a considerat, în aplicarea articolului 4 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, că divulgarea în întregime a raportului de evaluare și a textului contractului semnat cu ofertantul reținut ar aduce atingere protecției datelor cu caracter personal și că divulgarea ofertei ofertantului reținut, inclusiv a borderoului de prețuri, precum și a anexelor I.A și II la contract, ar aduce atingere protecției intereselor comerciale, în temeiul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din același regulament.

65 Întrucât aceste excepții, pe care Tribunalul le-a considerat fondate, acoperă documentele la care a fost refuzat complet accesul și părțile cenzurate din documentele solicitate, pentru motive care țin de economie procedurală, nu este necesar să se examineze temeinicia motivelor reclamantei privind excepția referitoare la protecția procesului decizional, care sunt inoperante (a se vedea în acest sens Ordonanța din 27 noiembrie 2012, Steinberg/Comisia, T-17/10, nepublicată, EU:T:2012:625, punctul 89).

Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe existența unui interes public superior care justifică divulgarea

66 Reclamanta susține că, în pofida riscului unei atingeri aduse protecției intereselor comerciale, există un interes public superior care justifică divulgarea, în sensul articolului 4 alineatul (2) ultima teză din Regulamentul nr. 1049/2001.

67 După cum s-a arătat mai sus, rezultă din jurisprudență că aplicarea unei prezumții generale, precum prezumția unei atingeri aduse intereselor comerciale în speță, nu exclude posibilitatea de a demonstra că există un interes public superior care justifică divulgarea (Hotărârea din 28 iunie 2012, Comisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punctul 126).

68 Cu toate acestea, revine reclamantului sarcina de a invoca în mod concret împrejurările care stau la baza unui interes public superior care justifică divulgarea documentelor vizate (Hotărârea din 14 noiembrie 2013, LPN și Finlanda/Comisia, C-514/11 P și C-605/11 P, EU:C:2013:738, punctul 94, și Hotărârea din 16 iulie 2015, ClientEarth/Comisia, C-612/13 P, EU:C:2015:486, punctul 90).

- 69 În această privință, interesul public superior susceptibil să justifice divulgarea unui document nu trebuie, desigur, în mod necesar, să fie distinct de principiile care stau la baza Regulamentului nr. 1049/2001 (Hotărârea din 14 noiembrie 2013, LPN și Finlanda/Comisia, C-514/11 P și C-605/11 P, EU:C:2013:738, punctul 92, și Hotărârea din 16 iulie 2015, ClientEarth/Comisia, C-612/13 P, EU:C:2015:486, punctul 92).
- 70 Cu toate acestea, nu pot fi reținute considerații de ordin general pentru a justifica accesul la documentele solicitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 noiembrie 2013, LPN și Finlanda/Comisia, C-514/11 P și C-605/11 P, EU:C:2013:738, punctul 93, și Hotărârea din 16 iulie 2015, ClientEarth/Comisia, C-612/13 P, EU:C:2015:486, punctul 93).
- 71 În ceea ce privește prezenta cauză, este necesar să se constate că, în cererile sale de confirmare, reclamanta s-a limitat să invoce principiul transparenței, adăugând că ar exista o contradicție între quantumul indicat în anunțul de atribuire și quantumul ofertei ofertantului reținut. Potrivit cererilor de confirmare, divulgarea documentelor solicitate ar fi necesară pentru a permite reclamantei să verifice quantumul pentru care a fost atribuit contractul.
- 72 În această privință, este necesar să se amintească faptul că, la data deciziei din 1 aprilie 2014, reclamanta introdusese deja acțiunea sa în anulare împotriva deciziei de respingere a ofertei sale. În cadrul acestei acțiuni, ea invocă, printre alte motive, presupusa neregularitate a atribuirii pentru un quantum mai mare decât cel al ofertei ofertantului reținut, astfel cum reiese de la punctul 19 din Hotărârea din 8 octombrie 2015, Secolux/Comisia (T-90/14, nepublicată, EU:T:2015:772). În aceste împrejurări, este necesar să se considere că interesul evocat de reclamantă constituie un interes privat, iar nu public.
- 73 Astfel, reiese dintr-o jurisprudență constantă că faptul că documentele solicitate s-ar putea dovedi necesare pentru apărarea reclamantei în cadrul unei acțiuni constituie un interes privat. Prin urmare, întrucât reclamanta solicita accesul la documentele în discuție pentru a-și valorifica mai bine argumentele în cadrul acțiunii sale în anulare, acest fapt nu poate constitui un interes public superior care justifică divulgarea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 iunie 2012, Comisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punctele 145 și 146, și Hotărârea din 20 martie 2014, Reagens/Comisia, T-181/10, nepublicată, EU:T:2014:139, punctul 142).
- 74 Reclamanta nu prezintă niciun alt argument detaliat în susținerea invocării cu titlu general a principiului transparenței. Prin urmare, în ceea ce privește principiile proporționalității, precum și egalității de tratament și nediscriminării, reclamanta, pe lângă faptul că nu s-a prevalat de acestea în cererile sale de confirmare pentru a justifica existența unui interes public superior, se limitează să le invoce fără a prezenta nici cel mai slab argument concret. Or, nu pot fi reținute considerații atât de generale pentru a justifica accesul la documentele solicitate.
- 75 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se concluzioneze că reclamanta nu a demonstrat existența unui interes public superior care justifică divulgarea documentelor în discuție în temeiul articolului 4 alineatul (2) ultima teză din Regulamentul nr. 1049/2001.
- 76 În consecință, al patrulea aspect al celui de al doilea motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la al cincilea aspect, referitor la refuzul divulgării parțiale

- 77 Reclamanta arată că deciziile atacate încalcă articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, în măsura în care prin acestea i se refuză acordarea accesului parțial la anumite documente solicitate. În opinia sa, Comisia ar fi trebuit să realizeze o analiză concretă, pentru fiecare document, a motivelor pentru care nu era posibilă o comunicare parțială.

- 78 În temeiul articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001, în cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează în una sau mai multe din excepțiile menționate mai sus, celelalte părți ale documentului se divulgă.
- 79 În această privință, în primul rând, este necesar să se constate că Comisia a acordat accesul parțial la raportul de evaluare și la textul contractului încheiat cu ofertantul reținut, fără ca reclamanta să fi invocat vreun argument care să permită să se concluzioneze că ar fi trebuit să acorde accesul la alte părți ale acestor documente. În această privință, trebuie amintit, după cum s-a arătat la punctul 38 de mai sus, că Comisia nu a acordat accesul la secțiunea 6 din raportul de evaluare întrucât aceasta se referea la lotul nr. 2, care nu intra în domeniul de aplicare al cererii.
- 80 În al doilea rând, în ceea ce privește oferta ofertantului reținut, inclusiv borderoul de prețuri în varianta sa integrală sau în varianta sa recapitulativă, precum și anexele I.A și II la contract, rezultă din jurisprudență că prezumția generală menționată la punctele 52-54 din prezenta hotărâre semnifică faptul că documentele cărora le sunt aplicabile ies din sfera obligației divulgării, integrală sau parțială, a conținutului lor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 iunie 2012, Comisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punctul 133).
- 81 În consecință, al cincilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie să fie respins și, prin urmare, este necesar să se respingă a doilea motiv în întregime ca nefondat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 TFUE

- 82 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței Uniunii să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii sau alte persoane vizate în mod direct și individual de actul respectiv. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse la articolul menționat trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (Hotărârea din 10 septembrie 2008, Williams/Comisia, T-42/05, EU:T:2008:325, punctul 94, Hotărârea din 7 iulie 2011, Valero Jordana/Comisia, T-161/04, nepublicată, EU:T:2011:337, punctul 48, și Hotărârea din 15 iulie 2015, Dennekamp/Parlamentul, T-115/13, EU:T:2015:497, punctul 136).
- 83 În ceea ce privește cererea de acces la documente, atunci când instituția în cauză respinge acest acces, trebuie să demonstreze în fiecare caz în parte, pe baza informațiilor de care dispune, faptul că documentele cu privire la care se solicită accesul fac în realitate obiectul excepțiilor prevăzute în Regulamentul nr. 1049/2001 (Hotărârea din 10 septembrie 2008, Williams/Comisia, T-42/05, EU:T:2008:325, punctul 95, și Hotărârea din 7 iulie 2011, Valero Jordana/Comisia, T-161/04, nepublicată, EU:T:2011:337, punctul 49). Potrivit jurisprudenței, revine, așadar, instituției care a refuzat accesul la un document obligația de a oferi o motivare care să permită să se înțeleagă și să se verifice, pe de o parte, dacă documentul solicitat se încadrează în mod efectiv în domeniul vizat de excepția invocată și, pe de altă parte, dacă nevoia de protecție care rezultă din excepția menționată este reală.
- 84 Prezenta cauză trebuie să fie examinată în lumina acestor principii.

- 85 În primul rând, în ceea ce privește motivul întemeiat pe nemotivare privind protecția vieții private, trebuie să se constate că deciziile atacate explică, corespunzător cerințelor legale, motivele pentru care anumite pasaje din raportul de evaluare și din contractul semnat de ofertantul reținut nu puteau fi divulgate pentru a proteja datele cu caracter personal.
- 86 Argumentele reclamantei privind secțiunea 6 din raportul de evaluare sunt neîntemeiate în fapt, întrucât, după cum a explicat Comisia în înscrisurile sale și după cum rezultă din examinarea acestui document de către Tribunal, secțiunea menționată privește lotul nr. 2, care nu intra în domeniul de aplicare al cererii de acces.
- 87 În această privință, după cum s-a arătat la punctul 38 de mai sus, chiar dacă Comisia ar fi putut facilita mai mult înțelegerea deciziilor atacate de către reclamantă dacă ar fi precizat părțile din documente care fac obiectul protecției datelor cu caracter personal și pe cele privind lotul nr. 2, trebuie observat că ea nu a încălcat obligația de motivare acționând astfel cum a procedat în speță.
- 88 Este necesar de asemenea să se respingă argumentul reclamantei privind oferta ofertantului reținut, întrucât Comisia nu s-a întemeiat pe protecția vieții private pentru a refuza accesul la acest document.
- 89 În al doilea rând, în ceea ce privește protecția intereselor comerciale, contrar celor susținute de reclamantă, deciziile atacate conțin o motivare suficientă privind aplicarea unei prezumții generale de nedivulgare a ofertei ofertantului reținut, inclusiv a borderoului de prețuri, precum și a anexelor I.A și II la contract, în scopul asigurării protecției menționate.
- 90 În al treilea rând, pentru aceleași motive ca cele expuse la punctele 64 și 65 din prezenta hotărâre, nu este necesar să se analizeze temeinicia motivului întemeiat pe o presupusă nemotivare privind protecția procesului decizional în scopul soluționării prezentei cauze, care este inoperant.
- 91 În al patrulea rând, în ceea ce privește motivarea referitoare la inexistența unui interes public superior, trebuie arătat că, în cererile sau de confirmare, reclamanta s-a limitat să invoce în termeni generali principiul transparenței, menționând în mod incidental interesul său de a putea verifica existența unei contradicții între anunțul de atribuire și quantumul ofertei ofertantului reținut. În această privință, din deciziile atacate reiese că, desigur, într-o manieră succintă, dar clară, Comisia a considerat că reclamanta nu prezentase niciun argument de natură să demonstreze existența unui interes public superior care justifică divulgarea. Comisia a adăugat, pe de altă parte, că nu fusese în măsură să identifice vreun interes public superior care să justifice o asemenea divulgare. Pe de altă parte, trebuie arătat că, în deciziile sale inițiale, Comisia a indicat în mod explicit cu privire la acest aspect că interesul de divulgare al reclamantei era de natură privată. În aceste împrejurări, este necesar să se respingă argumentul întemeiat pe nemotivare privind existența unui interes public superior.
- 92 În sfârșit, trebuie adăugat, în ceea ce privește decizia din 14 aprilie 2014, că anexele I.A și II la contract conțineau borderoul de prețuri și oferta ofertantului reținut. Pentru acest motiv, decizia din 14 aprilie 2014 putea face trimitere în mod întemeiat la motivarea deciziei din 1 aprilie 2014, prin care se statuase deja cu privire la comunicarea acestor elemente.
- 93 Rezultă că al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare, trebuie respins ca nefondat.
- 94 Prin urmare, acțiunea trebuie respinsă în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- ⁹⁵ Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) Obligă Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction la plata cheltuielilor de judecată.**

Frimodt Nielsen

Collins

Valančius

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 21 septembrie 2016.

Semnături